ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

zo 6. decembra 2005 *

Vo veci T-48/02,

Brouwerij Haacht NV, so sídlom v Boortmeerbeek (Belgicko), v zastúpení: Y. van Gerven, F. Louis a H. Viaene, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: A. Bouquet a W. Wils, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie a, subsidiárne, zníženie pokuty uloženej žalobcovi v článku 4 rozhodnutia Komisie 2003/569/ES z 5. decembra 2001, týkajúceho sa konania o uplatnení článku 81 Zmluvy ES [*neoficiálny preklad*] (vec IV/37.614/F3 PO/Interbrew a Alken-Maes) (Ú. v. EÚ L 200, 2003, s. 1),

* Jazyk konania: holandčina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudkyne M. E. Martins Ribeiro a K. Jürimäe,

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. decembra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Nariadenie Rady (EHS) č. 17 zo 6. februára 1962, prvé nariadenie implementujúce články 85 a 86 Zmluvy (Ú. v. ES 17, 1962, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3) vo svojom článku 15 ods. 2 stanovuje:

„Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty od 1 000 do 1 000 000 účtovných jednotiek alebo viac, ale nepresahujúcej 10 %

obratu v predchádzajúcom obchodnom roku každého podniku, ktorý sa zúčastnil porušenia, ak buď úmyselne, alebo z nedbanlivosti:

a) porušili článok 85 (1) alebo článok 86 zmluvy, alebo

b) porušili ktorýkoľvek záväzok uložený na základe článku 8 (1) [nariadenia].

Pri stanovení pokuty sa bude posudzovať jednak závažnosť porušenia a tiež jeho trvanie."

2 Usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171, ďalej len „usmernenia") zavádzajú novú metódu určovania výšky pokuty podľa pravidiel, ktoré „začínajú od základnej čiastky, ktorá sa bude zvyšovať s ohľadom na priťažujúce okolnosti, alebo znižovať s ohľadom na poľahčujúce okolnosti" (druhý odsek usmernení). Podľa týchto usmernení „základná čiastka bude určená podľa závažnosti a dĺžky trvania porušovania pravidiel, čo sú jediné kritériá uvedené v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17" (bod 1 usmernení).

3 Oznámenie Komisie o neuložení alebo znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 207, 1996, s. 4, ďalej len „oznámenie o spolupráci") „stanovuje

podmienky, za ktorých podniky spolupracujúce s Komisiou počas preskúmania týkajúceho sa kartelu, môžu byť oslobodené od uloženia pokuty alebo im môže byť znížená pokuta, ktorú by inak museli zaplatiť" (bod A 3 oznámenia) [*neoficiálny preklad*].

4 Bod D oznámenia o spolupráci znie:

„D. Výrazné zníženie výšky pokuty

1. Ak podnik spolupracuje bez toho, aby boli splnené všetky podmienky stanovené v [bodoch] B a C, môže mu byť v rozsahu od 10 do 50 % znížená výška pokuty, ktorá by mu bola uložená pri neexistujúcej spolupráci.

2. Ide najmä o prípad ak:

— pred zaslaním oznámenia o námietkach poskytne Komisii informácie, dokumenty alebo iné dôkazné materiály prispievajúce k potvrdeniu existencie porušenia, ktorého sa dopustil,

— po obdržaní oznámenia o námietkach podnik informuje Komisiu, že nepopiera vecnú správnosť skutkových zistení, na ktorých Komisia zakladá svoje obvinenia." [*neoficiálny preklad*]

Skutkové okolnosti

5 Komisia roku 1999 začala vo veci IV/37.614/F3 preskúmanie týkajúce sa prípadného porušenia pravidiel hospodárskej súťaže Spoločenstva v odvetví belgického pivovarníctva.

6 V rámci uvedeného preskúmania Komisia 29. septembra 2000 začala konanie a prijala oznámenie o námietkach proti žalobcovi, ako aj podnikom Interbrew NV (ďalej len „Interbrew"), Groupe Danone (ďalej len „Danone"), Brouwerijen Alken-Maes NV (ďalej len „Alken-Maes") a NV Brouwerij Martens (ďalej len „Martens"). Začaté konanie proti žalobcovi a oznámenie o námietkach, ktoré mu bolo adresované, sa týkajú výlučne jeho účasti na karteli týkajúcom sa piva predávaného v Belgicku pod ochrannou známkou distribútora.

7 Komisia 5. decembra 2001 prijala rozhodnutie 2003/569/ES týkajúce sa konania o uplatnení článku 81 Zmluvy ES [*neoficiálny preklad*] (vec IV/37.614/F3 PO/Interbrew a Alken-Maes) (Ú. v. EÚ L 200, 2003, s. 1), ktoré sa týka žalobcu, ako aj podnikov Interbrew, Danone, Alken-Maes a Martens (ďalej len „napadnuté rozhodnutie").

8 Napadnuté rozhodnutie uvádza dve odlišné porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, a to jednak komplexný súbor zmlúv a/alebo zosúladených postupov v oblasti piva predávaného v Belgicku (ďalej len „kartel Interbrew/Alken-Maes"), a jednak zosúladené postupy v oblasti piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora (ďalej len „kartel týkajúci sa piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora"). Napadnuté rozhodnutie uvádza, že Danone, Alken-Maes sa podieľali na prvom porušení pravidiel hospodárskej súťaže, zatiaľ čo Alken-Maes, Interbrew a Martens sa podieľali na druhom.

9 Porušenie pripisované žalobcovi spočíva v jeho účasti na zosúladených postupoch týkajúcich sa cien, rozdelenia odberateľov a výmeny informácií v segmente piva predávaného v Belgicku pod ochrannou známkou distribútora počas obdobia od 9. októbra 1997 do 7. júla 1998.

10 Keďže sa Komisia domnievala, že jej súhrn podkladov umožňuje vyvodenie záveru, že uvedené porušenie bolo ukončené, nepovažovala za potrebné zaviazať dotknuté podniky, aby podľa článku 3 nariadenia č. 17 ukončili porušovanie.

11 Komisia naopak dospela k názoru, že podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 je potrebné uložiť pokuty Interbrew, Alken-Maes, žalobcovi a Martens za ich účasť na tomto porušení.

12 V tejto súvislosti Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že všetci účastníci kartelu týkajúceho sa piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora sa dopustili tohto porušenia úmyselne.

13 Na účely stanovenia výšky uložených pokút Komisia uplatnila v napadnutom rozhodnutí metódu definovanú v usmerneniach, ako aj v oznámení o spolupráci.

14 Komisia v odôvodnení č. 335 napadnutého rozhodnutia uviedla, že horizontálne zosúladené konanie o cenách a rozdelení trhu predstavuje svojou samotnou povahou veľmi závažné porušenie a že výmena informácií je nástrojom určeným na realizovanie tohto zosúladeného konania.

15 Komisia v odôvodnení č. 337 napadnutého rozhodnutia uviedla, že pokiaľ ide o dopad na trh, stačí zdôrazniť, že rôzne tajné praktiky strán zúčastnených na porušovaní sa týkali rozdelenia odberateľov a napokon stanovenia vyšších cien, než akých by inak bolo možné dosiahnuť v podmienkach voľnej hospodárskej súťaže. Komisia takisto uznala, že možno až na jednu výnimku nemá dôkaz o tom, že by zosúladené konanie viedlo pri zúčastnených podnikoch k zmene ich správania na trhu, napriek tomu je však preukázané, že počas rokovaní vedených v rámci kartelu týkajúceho sa ochranných známok distribútora bola preberaná otázka rozdelenia odberateľov a cien a na tieto účely došlo k výmene informácií. Komisia dospela k názoru, že skutočnosť, že si belgickí pivovarníci možno len raz vymenili informácie týkajúce sa pív predávaných pod ochrannou známkou distribútora v Belgicku, nijako nezmenšuje závažnosť týchto postupov, pretože cieľ takéhoto zosúladeného konania — nepredkladanie cenovej ponuky pri uzatváraní partnerských zmlúv s cieľom vyhnúť sa cenovému boju — si totiž nevyžaduje pravidelnú výmenu informácií. Komisia uviedla, že to neoprávňuje k jednoduchému vyvodeniu záveru, že kartel ako taký nemal žiaden dopad alebo len obmedzený dopad na trh.

16 Komisia v odôvodnení č. 338 napadnutého rozhodnutia upresnila, že pokiaľ ide o veľkosť relevantného geografického trhu, zohľadnila skutočnosť, že rokovania sa celkom určite týkali celého belgického územia, obmedzovali sa však na segment piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, čo predstavuje 5,5 % celkovej belgickej spotreby piva.

17 Komisia v odôvodnení č. 339 napadnutého rozhodnutia vyvodila záver, že v tejto súvislosti sa domnieva, že toto porušenie je závažným porušením článku 81 ods. 1 ES.

18 V odôvodnení č. 340 Komisia uviedla povinnosť prihliadať, na účely určenia výšky pokuty, na skutočnú schopnosť autorov porušenia spôsobiť závažné narušenie hospodárskej súťaže a stanoviť pokutu v takej výške, ktorá jej zabezpečí odradzujúci účinok. V odôvodnení č. 341 napadnutého rozhodnutia dodala, že na to, aby sa

zohľadnila skutočná možnosť zúčastnených podnikov spôsobiť závažnú ujmu belgickému trhu s pivom, a to najmä v segmente piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, bolo potrebné urobiť rozdiel medzi rôznymi podnikmi, ktoré sa dopustili tohto porušenia. Komisia upresnila, že so zreteľom na obrat dosiahnutý rôznymi podnikmi v segmente piva predávaného pod ochrannými známkami distribútora, rozlišuje dve kategórie podnikov. Žalobca a Martens, ktorí dosiahli najvyšší obrat v tomto segmente, spadajú do prvej kategórie. Interbrew a Alken-Maes, ktorí dosiahli omnoho nižší obrat v tom istom segmente, sa nachádzajú v druhej kategórii.

19 V odôvodnení č. 342 napadnutého rozhodnutia so zreteľom na predchádzajúce skutočnosti Komisia považovala za primerané uložiť žalobcovi a Martens pokuty vo výške 300 000 eur a Interbrew a Alken-Maes pokuty vo výške 250 000 eur.

20 Aby mala pokuta dostatočne odradzujúci charakter a zohľadnila sa skutočnosť, že Interbrew a Alken-Maes, ako medzinárodné podniky alebo ako patriace do medzinárodnej skupiny, čo nie je prípad žalobcu a Martens, mali ľahší prístup k znalosti a k právno-ekonomickej infraštruktúre umožňujúcej im lepšie posúdiť protiprávny charakter ich správania a následky, ktoré z toho vyplývajú z hľadiska práva hospodárskej súťaže, Komisia v odôvodnení č. 343 napadnutého rozhodnutia dospela k názoru, že je potrebné upraviť osobitnú základnú čiastku pokuty Interbrew a Alken-Maes. V odôvodnení č. 344 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že so zreteľom na ich veľkosť a ich celkové zdroje sa výška pokuty 250 000 eur určená pre Interbrew a Alken-Maes musí vynásobiť piatimi v prípade Interbrew a dvomi v prípade Alken-Maes.

21 Komisia v odôvodnení č. 345 napadnutého rozhodnutia uviedla, že porušovanie trvalo deväť mesiacov, čo nespochybňovala žiadna zo zúčastnených strán, a že to neodôvodňuje nijaké zvýšenie výšky pokuty.

22 V odôvodnení č. 347 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že sa preukázalo, že z podnetu Interbrew a Alken-Maes prebiehali rokovania vo veci piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora a že je potrebné so zreteľom na túto priťažujúcu okolnosť zvýšiť základnú čiastku pokuty o 30 % v prípade Interbrew a Alken-Maes.

23 Komisia naopak nepripustila žiadnu poľahčujúcu okolnosť, keďže v odôvodneniach č. 348 až 354 napadnutého rozhodnutia odmietla všetky tvrdenia uvádzané na tento účel. Treba však uviesť, že v odôvodnení č. 351 napadnutého rozhodnutia Komisia zaujala stanovisko, že na účely stanovenia pokuty pre žalobcu nie je žiaden dôvod prihliadať na skutočnosť, že objem obratu, ktorý dosiahol v segmente piva predávaného pod ochrannými známkami distribútora, predstavoval len malú časť jeho celkového obratu. Komisia poznamenala, že závažnosť a dĺžka trvania porušovania sú základnými podkladmi pri stanovovaní pokuty a že ak aj v minulosti stanovila pokuty vychádzajúc zo základnej sadzby zodpovedajúcej určitému percentuálnemu pomeru relevantného obratu, jedinými obmedzeniami rozhodovacej voľnosti Komisie v rámci určovania výšky pokút v súlade s článkom 15 ods. 2 nariadenia č. 17 sú zákonné limity uvádzané v tomto ustanovení. Komisia dodala, že inak na účely posúdenia závažnosti porušenia náležite zobrala do úvahy ekonomickú závažnosť činnosti, v ktorej porušovanie spočívalo.

24 Komisia potom v odôvodnení č. 355 napadnutého rozhodnutia uviedla, že všetky podniky, ktoré sa zúčastnili na karteli, sa odvolávali na oznámenie o spolupráci.

25 Pokiaľ ide o Interbrew, Komisia skonštatovala, že ten sa nemôže domáhať „podstatného zníženia" výšky svojej pokuty v zmysle bodu C oznámenia o spolupráci, pretože z jeho podnetu sa viedli rozhovory týkajúce sa piva predávaného pod ochrannými známkami distribútora. Komisia však uviedla, že Interbrew zverejnil existenciu zosúladených postupov v okamihu, kedy Komisia o tejto záležitosti vôbec nebola informovaná, že poskytol bez prerušenia svoju

neobmedzenú spoluprácu počas celého trvania preskúmavania a že nepopieral vecnú správnosť skutkových zistení predstavujúcich pre Komisiu porušenie pravidiel hospodárskej súťaže. Na základe bodu D oznámenia o spolupráci teda Komisia znížila výšku pokuty uloženej Interbrew o 50 %.

26 Pokiaľ ide o Alken-Maes, Komisia uviedla, že ten nepopieral vecnú správnosť skutkových zistení preukazujúcich, podľa nej, existenciu kartelu týkajúceho sa piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, ale že jeho spolupráca spočívala len v jednoduchej odpovedi na žiadosť o poskytnutie informácií, ktorú mu Komisia adresovala 22. marca 2000 v súlade s článkom 11 ods. 1 nariadenia č. 17. Komisia v dôsledku toho dospela k záveru, že je primerané znížiť výšku pokuty uloženej Alken-Maes o 10 % na základe bodu D 2 druhej zarážky oznámenia o spolupráci.

27 Pokiaľ ide o žalobcu, Komisia uviedla, že ten podľa jej názoru nepopieral vecnú správnosť skutkových zistení preukazujúcich porušenie, ale že informácie, ktoré jej poskytol, neprekračovali charakter odpovede na žiadosť o informácie, ktorú mu adresovala 22. marca 2000 v súlade s článkom 11 ods. 1 nariadenia č. 17. Komisia na základe toho usúdila, že je primerané znížiť výšku pokuty uloženej žalobcovi o 10 % na základe bodu D 2 druhej zarážky oznámenia o spolupráci.

28 Napokon, pokiaľ ide o Martens, Komisia predovšetkým uviedla, že ten vo svojej odpovedi na oznámenie o námietkach poprel existenciu porušenia, tak ako v ňom bolo opísané, ďalej že informácie, ktoré jej poskytol pred zaslaním oznámenia o námietkach, neprekračovali charakter odpovede na žiadosť o informácie, ktorú mu Komisia adresovala 22. marca 2000 v súlade s článkom 11 ods. 1 nariadenia č. 17, a napokon, že dokumenty, ktoré Komisii poskytol po zaslaní oznámenia o námietkach, výlučne smerovali k podpore jeho dôvodov obrany, alebo prípadne uvádzali existenciu iného porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, pričom tieto

okolnosti nemohli viesť k zníženiu pokuty. Komisia však poznamenala, že Martens spolupracoval počas konania spôsobom, ktorý urýchlil jeho priebeh a považovala za primerané znížiť výšku pokuty, ktorú mu uložila, o 10 % na základe bodu D oznámenia o spolupráci.

29 Výrok napadnutého rozhodnutia znie:

„Článok 3

[Interbrew], [Alken-Maes], [žalobca] a [Martens] porušili článok 81 ods. 1 [ES] tým, že sa podieľali na zosúladenom postupe týkajúcom sa cien, rozdelenia odberateľov a výmeny informácií v segmente piva predávaného v Belgicku pod ochrannou známkou distribútora a to počas obdobia od 9. októbra 1997 do 7. júla 1998.

Článok 4

Z dôvodu porušení uvedených v článku 3 ukladajú sa [Interbrew], [Alken-Maes], [žalobcovi] a [Martens] tieto pokuty:

a) [Interbrew]: pokuta vo výške 812 000 eur;

b) [Alken-Maes]: pokuta vo výške 585 000 eur;

c) [žalobcovi]: pokuta vo výške 270 000 eur;

d) [Martens]: pokuta vo výške 270 000 eur.

...“ [*neoficiálny preklad*]

Konanie a návrhy účastníkov konania

30 Žalobca podal túto žalobu návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. februára 2002.

31 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (piata komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania. Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 9. decembra 2004.

32 Na pojednávaní Súd prvého stupňa požiadal Komisiu na základe článku 64 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, aby predložila niektoré dokumenty v určitej lehote. V tejto súvislosti, a tiež aby sa umožnilo účastníkom konania predložiť ich pripomienky k týmto dokumentom, predseda piatej komory rozhodol na záver pojednávania odložiť ukončenie ústnej časti konania.

33 Komisia vyhovela žiadosti Súdu prvého stupňa na predloženie určených dokumentov v stanovenej lehote, ktoré boli požadované počas pojednávania.

34 Žalobca 14. marca 2005 predložil svoje písomné pripomienky k týmto dokumentom. Komisia 10. mája 2005 predložila svoje písomné pripomienky k pripomienkam žalobcu zo 14. marca 2005.

35 Predseda piatej komory ukončil ústnu časť konania 10. mája 2005. Účastníci konania o tom boli vyrozumení listom z 30. júna 2005.

36 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil článok 4 napadnutého rozhodnutia, ktorý mu ukladá pokutu vo výške 270 000 eur, ak je to potrebné rozhodol, že sa mu neukladá žiadna pokuta, a subsidiárne značne znížil výšku uloženej pokuty,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

37 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— žalobu zamietol,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

38 Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod uvádzaný ako hlavný sa týka porušenia povinnosti odôvodnenia vyplývajúcej z článku 253 ES, ako aj z článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a usmernení so zreteľom na nesprávne posúdenie skutočnej schopnosti žalobcu spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom. Druhý žalobný dôvod uvádzaný subsidiárne sa týka porušenia usmernení a povinnosti odôvodnenia v súvislosti s nesprávnym posúdením úlohy, ktorú žalobca zohral pri karteli. Tretí žalobný dôvod taktiež uvádzaný subsidiárne sa týka porušenia oznámenia o spolupráci a zásady rovnosti zaobchádzania.

O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia povinnosti odôvodnenia, ako aj článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a usmernení so zreteľom na nesprávne posúdenie skutočnej schopnosti žalobcu spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom

39 Tento žalobný dôvod sa delí na dve časti. V prvej žalobca tvrdí, že tým, že Komisia nedefinovala segment piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora ako predmetný trh, porušila povinnosť odôvodnenia, ktorá jej prislúcha. V druhej časti žalobca tvrdí, že ak by aj segment piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora predstavoval relevantný trh, Komisia v rozpore s článkom 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a usmerneniami posúdila jeho skutočnú schopnosť spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom.

O prvej časti týkajúcej sa porušenia povinnosti odôvodnenia na základe nedefinovania segmentu piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora ako relevantného trhu

— Tvrdenia účastníkov konania

40 Žalobca tvrdí, že Komisia nedefinovala relevantný trh, čo je nevyhnutná podmienka pre posúdenie postavenia na trhu a určenie skutočnej schopnosti porušovateľov spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom.

41 Analýza uskutočnená Komisiou v napadnutom rozhodnutí neumožňuje vyvodenie záveru, že by segment predaja piva pod ochrannou známkou distribútora predstavoval odlišný trh od segmentu všeobecného trhu s pivom v Belgicku, na ktorom žalobca a Martens boli chránení od tlaku hospodárskej súťaže vyvíjaného zo strany dvoch väčších aktérov na trhu s belgickým pivom, a to Interbrew a Alken-Maes. Z toho vyplýva, že pri nedefinovaní relevantného trhu Komisia nemohla odôvodnene posúdiť skutočnú schopnosť žalobcu spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom, len so zreteľom na obrat, ktorý dosiahol v segmente piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora.

42 Týmto spôsobom sa mala Komisia dopustiť porušenia povinnosti odôvodnenia, ktorá jej prislúcha podľa článku 253 ES.

43 Komisia popiera toto tvrdenie a uvádza, že úplne splnila požiadavku odôvodnenia, ktorá jej prislúcha v oblasti pokút.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

44 V súvislosti so žalobami proti rozhodnutiam Komisie ukladajúcim pokuty podnikom za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže má Súd prvého stupňa dvojakú právomoc. Na jednej strane je oprávnený preskúmavať ich zákonnosť na základe článku 230 ES. V rámci toho musí najmä skúmať dodržiavanie povinnosti odôvodnenia stanovenej v článku 253 ES, ktorej porušenie spôsobuje nezákonnosť rozhodnutia. Na druhej strane je Súd prvého stupňa príslušný posudzovať v rámci plnej rozhodovacej právomoci, ktorá mu je priznaná článkom 229 ES a článkom 17 nariadenia č. 17, primeranosť výšky pokút. Toto posledné posúdenie môže odôvodniť predloženie a zohľadnenie dodatočných informácií, ktorých uvedenie v napadnutom rozhodnutí sa ako také nevyžaduje na základe povinnosti odôvodnenia stanovenej v článku 253 ES (rozsudok Súdneho dvora zo 16. novembra 2000, KNP BT/Komisia, C-248/98 P, Zb. s. I-9641, body 38 až 40, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 2003, Cheil Jedang/Komisia, T-220/00, Zb. s. II-2473, bod 215).

45 Pokiaľ ide o skúmanie dodržiavania povinnosti odôvodnenia, z ustálenej judikatúry vyplýva, že odôvodnenie požadované článkom 253 ES musí jasne a jednoznačne uvádzať úvahy orgánu, ktorý prijal rozhodnutie, ktoré umožňujú dotknutým subjektom spoznať dôvody prijatého opatrenia a príslušnému súdnemu orgánu vykonávať svoju kontrolu. Požiadavka odôvodnenia musí byť hodnotená vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a individuálne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie konkrétne vymedzovalo všetky náležité skutkové a právne okolnosti, pretože odpoveď na otázku, či odôvodnenie aktu zodpovedá požiadavkám uvedeným v článku 253 ES treba hľadať nielen vzhľadom na text aktu, ale tiež na jeho kontext, ako aj súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť (rozsudky Súdneho dvora z 13. marca 1985, Holandsko a Leeuwarder Papierwarenfabriek/Komisia, 296/82 a 318/82, Zb. s. 809, bod 19; z 29. februára 1996, Belgicko/Komisia, C-56/93, Zb. s. I-723, bod 86, a z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63, a Cheil Jedang/Komisia, už citovaný v bode 44 vyššie, bod 216).

46 Čo sa týka rozsahu povinnosti odôvodnenia v súvislosti so stanovením pokuty uloženej za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže Spoločenstva, na jednej strane treba pripomenúť, že tá musí byť určená so zreteľom na ustanovenia článku 15 ods. 2 druhého pododseku, podľa ktorého „pri stanovení pokuty sa bude posudzovať jednak závažnosť porušenia a tiež jeho trvanie". Požiadavky podstatných formálnych náležitostí, ktoré zakladá táto povinnosť odôvodnenia, sú splnené, ak Komisia uvedie vo svojom rozhodnutí posudzované skutočnosti, ktoré jej umožnili vymedziť závažnosť a trvanie porušenia (rozsudky Súdneho dvora zo 16. novembra 2000, Sarrió/Komisia, C-291/98 P, Zb. s. I-9991, bod 73, a z 15. októbra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Zb. s. I-8375, bod 463). Na druhej strane usmernenia, ako aj oznámenie o spolupráci, obsahujú orientačné pravidlá vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, ktoré musí Komisia zohľadniť pri určení závažnosti a trvania porušenia (rozsudok Cheil Jedang/Komisia, už citovaný v bode 44 vyššie, bod 217). Za týchto podmienok požiadavky podstatných formálnych náležitostí, ktoré zakladá povinnosť odôvodnenia, sú splnené, ak Komisia uvedie vo svojom rozhodnutí posudzované skutočnosti, ktoré zohľadnila pri uplatňovaní svojich usmernení, a prípadne oznámenia o spolupráci, a ktoré jej umožnili určiť závažnosť a trvanie porušenia na účely stanovenia výšky pokuty (rozsudok Cheil Jedang/Komisia, už citovaný v bode 44 vyššie, bod 218).

47 V danom prípade Komisia splnila tieto požiadavky.

48 Po prvé, treba skonštatovať, že Komisia podrobne uviedla v napadnutom rozhodnutí spôsob, akým postupovala pri stanovení uložených pokút, pričom zreteľne formulovala každú etapu svojho uvažovania (pozri body 14 až 28 vyššie).

49 Po druhé, treba taktiež uviesť, že žalobca uznal porušenie, ako ho určila Komisia v článku 3 napadnutého rozhodnutia, čo znamená, že nespochybňuje skutočnosť, že

kartel sa týkal výlučne segmentu piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora. Okrem toho v rámci svojho návrhu na zrušenie alebo zníženie pokuty taktiež nepopiera, že kartel sa týkal výlučne segmentu piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, a to tým viac, že nenamieta výšku obratov dosiahnutých každým z dotknutých podnikov v tomto segmente, ako boli stanovené Komisiou, a ani rozdelenie podnikov na dve kategórie uskutočnené Komisiou na základe dosiahnutého obratu v tomto segmente.

50 Z týchto zistení vyplýva jednak, že neexistuje žiadna pochybnosť o tom, že porušenie vytýkané žalobcovi, ako ho určila Komisia, sa výlučne týka predaja piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora a jednak, že práve so zreteľom na tento sektor trhu Komisia posúdila rôzne skutočnosti, ktoré brala do úvahy podľa usmernení pri stanovovaní výšky pokuty. Pritom sa Komisia okrem toho odvolávala buď na kartel v súvislosti s ochrannými známkami distribútora či na pivo predávané pod týmito značkami, alebo na sektor piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora.

51 Najmä z textu odôvodnení č. 335 až 339 napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že obmedzenie predmetu kartelu v segmente piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora malo určujúcu úlohu pre posúdenie porušenia ako závažného a nie ako veľmi závažného v zmysle bodu 1 A ods. 2 usmernení. Komisia totiž uviedla v odôvodnení č. 338 napadnutého rozhodnutia, že so zreteľom na skutočnosť, že ak sa aj rokovania týkali, samozrejme, celého belgického územia, obmedzili sa na segment piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, ktorý predstavuje 5,5 % celkovej belgickej spotreby piva.

52 Práve v tejto súvislosti treba analyzovať odôvodnenie podané Komisiou pri jej posúdení skutočnej schopnosti žalobcu spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom.

53 Z tohto pohľadu sa predovšetkým zdá, ako právom tvrdí Komisia, že uvedené posúdenie bolo len jednou z etáp procesu určenia osobitnej základnej čiastky pokuty uplatniteľnej pre každý podnik so zreteľom na závažnosť porušenia, ktorého sa dopustil, určenej na základe viacerých kritérií.

54 Po tom, čo Komisia uviedla, že porušenie musí byť považované za závažné najmä so zreteľom na skutočnosť, že sa obmedzilo na segment piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, v odôvodnení č. 341 napadnutého rozhodnutia však upresnila, že je potrebné rozlišovať medzi podnikmi, ktoré sa dopustili porušenia, „aby sa mohla zohľadniť skutočná schopnosť zúčastnených podnikov spôsobiť značnú škodu na belgickom trhu s pivom a to najmä v segmente piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora" [*neoficiálny preklad*]. Hoci sa Komisia odvolávala na „belgický trh s pivom", čo na pojednávaní označila za chybu vo formulácii, vyplýva tak zo skutočnosti, že dodala „a najmä v segmente piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora" [*neoficiálny preklad*], ako aj zo skutočnosti, že brala do úvahy „obrat dosiahnutý rozdielnymi podnikmi v segmente ochranných známok distribútorov" [*neoficiálny preklad*], že práve v súvislosti so segmentom piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora Komisia mienila rozlišovať stupeň zodpovednosti každého podniku zúčastneného na tomto karteli formou posúdenia ich skutočnej schopnosti spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom, v súlade s bodom 1 A štvrtým odsekom usmernení.

55 Skutočnosť, že toto posúdenie malo za svoj referenčný rámec segment piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, je len nevyhnutným dôsledkom skutočnosti, že súhrn posúdení uskutočnených Komisiou na účely stanovenia závažnosti porušenia musel nevyhnutne zohľadniť skutočnosť, že kartel sa týkal len uvedeného segmentu, ako to Komisia skonštatovala v článku 3 napadnutého rozhodnutia. Okrem toho by nemalo zmysel, aby Komisia, na jednej strane, na účely stanovenia charakteru závažnosti v zmysle bodu 1 A prvého a druhého odseku usmernení zohľadňovala skutočnosť, že kartel sa týkal len segmentu piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, a na druhej strane posudzovala skutočnú schopnosť predmetných podnikov spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom, so zreteľom na celkový trh s pivom predávaným v Belgicku.

56 Z toho vyplýva, že žalobca nemôže vytýkať Komisii porušenie povinnosti odôvodnenia, ktorá jej prislúcha, odvolávajúc sa, na účely posúdenia jeho „skutočnej schopnosti", ktorou môže spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, v segmente piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, keďže Komisia jednak v napadnutom rozhodnutí uviedla rôzne posudzované skutočnosti, ktoré jej umožnili vymedziť závažnosť porušenia, a jednak z týchto údajov vyplýva, že posúdenie Komisiou dôsledne zohľadňovalo skutočnosť, že kartel sa týkal výlučne segmentu piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora.

57 V súvislosti s uplatňovaním usmernení v každom prípade na účely posúdenia „skutočnej schopnosti" žalobcu spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, ak by aj bolo odôvodnené chápať tvrdenie žalobcu ako prostriedok na podporu žalobného dôvodu týkajúceho sa porušenia povinnosti Komisie najprv definovať segment piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora ako odlišný trh, treba predovšetkým uviesť, že usmernenia nevyžadujú, aby Komisia formálne vymedzila relevantný geografický trh (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2000, Volkswagen/Komisia, T-62/98, Zb. s. II-2707, bod 341), takisto ako nepredpisujú špecifickú metódu na účely určenia skutočnej schopnosti pôvodcov porušenia spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom. Usmernenia rovnako nestanovujú, aby nevyhnutným predpokladom prípadnej voľby Komisie posúdiť uvedenú skutočnú schopnosť na základe predaja realizovaného pôvodcami porušenia v segmente dotknutom týmto porušením, bolo preukázanie, že tento segment predstavuje relevantný trh.

58 Ďalej treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že v rámci uplatnenia článku 81 ods. 1 ES na určenie či nejaká dohoda môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a má za cieľ alebo za následok vylúčenie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže vo vnútri spoločného trhu, je potrebné definovať predmetný trh (rozsudky Súdu prvého stupňa z 21. februára 1995, SPO a i./Komisia, T-29/92, Zb. s. II-289, bod 74; z 15. marca 2000, Cimenteries CBR a i./Komisia, označovaný ako „Cement", T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 až T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, Zb. s. II-491, bod 1093, a Volkswagen/Komisia, už citovaný v bode 57 vyššie, bod 230). Povinnosť vymedziť relevantný trh v rozhodnutí prijatom v rámci uplatňovania článku 81 ods. 1 ES sa teda Komisii

ukladá len vtedy, ak bez tohto vymedzenia nie je možné určiť, či dohoda, rozhodnutie o zlúčení podnikov alebo predmetný zosúladený postup môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a má za cieľ alebo za následok vylúčenie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže vo vnútri spoločného trhu (rozsudky Súdu prvého stupňa z 15. decembra 1998, European Night Services a i./Komisia, T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, Zb. s. II-3141, body 93 až 95 a 105, a Volkswagen/Komisia, už citovaný v bode 57 vyššie, bod 230).

59 Nemožno teda od Komisie vyžadovať, aby preukázala, že tovar alebo tovary, na ktoré sa vzťahuje dohoda s cieľom porušujúcim pravidlá hospodárskej súťaže, predstavujú odlišný trh na účely posúdenia jedného z kritérií uplatniteľných na stanovenie výšky pokuty, keďže takéto preukázanie nie je potrebné na určenie samotného porušenia. Keďže sa stanovenie výšky pokuty musí zakladať na závažnosti a trvaní porušenia, ako boli preukázané Komisiou, posúdenie skutočnej schopnosti pôvodcov porušenia spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom, na účely stanovenia pokuty uloženej za porušenie pravidiel hospodárskej súťaže, ktorého sa dopustili, nemôže byť vykonané, odvolávajúc sa na iné výrobky než tie, ktoré boli predmetom kartelu.

60 Prvá časť prvého žalobného dôvodu musí teda byť zamietnutá.

O druhej časti týkajúcej sa porušenia článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a usmernení v súvislosti s nesprávnym posúdením skutočnej schopnosti žalobcu spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom

— Tvrdenia účastníkov konania

61 Žalobca tvrdí, že ak by aj — *quod non* — segment s pivom pod ochrannou známkou distribútora predstavoval predmetný trh, Komisia v rozpore z článkom 15 ods. 2

nariadenia č. 17, ako aj usmernení, považovala jeho skutočnú schopnosť spôsobiť na tomto trhu značnú škodu iným prevádzkovateľom za väčšiu ako v prípade Interbrew a Alken-Maes, ktorí s podielom na trhu 55 % a 15 % majú veľmi silné postavenie na celkovom trhu s pivom v Belgicku. Napriek skutočnosti, že žalobca dosiahol k dátumu, ktorý napadnuté rozhodnutie bralo do úvahy, väčší obrat ako boli obraty Interbrew a Alken-Maes v segmente piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, mal omnoho viac obmedzenú skutočnú schopnosť spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom.

62 Túto skutočnosť dokazuje, ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia, okolnosť, že z podnetu Interbrew a Alken-Maes sa konali štyri rokovania o predaji pod ochrannou známkou distribútora, pričom túto okolnosť Komisia zámerne prehliada a ktorá protirečí jej záveru, že Interbrew a Alken-Maes sú menej dôležitými aktérmi na trhu s pivom predávaným pod ochrannou známkou distribútora. Na účely posúdenia skutočnej schopnosti pôvodcov porušenia spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom na tomto trhu, je nemožné abstrahovať od ich ekonomickej kapacity na celkovom trhu s pivom. V dôsledku ich vysokej výrobnej kapacity a vďaka vysokým objemom ich predajov pod vlastnou ochrannou známkou mohli Interbrew a Alken-Maes vyvinúť silný tlak na žalobcu a Martens na trhu predaja piva pod ochrannou známkou distribútora.

63 Komisia popiera tvrdenia žalobcu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

64 Pokiaľ ide o podporné tvrdenie žalobcu týkajúce sa nesprávneho posúdenia jeho skutočnej schopnosti spôsobiť značnú škodu iným hospodárskym subjektom, najmä

spotrebiteľom, ak by aj segment piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora bol predmetným trhom, treba predovšetkým pripomenúť, že na účely tohto posúdenia Komisia v odôvodnení č. 341 napadnutého rozhodnutia urobila rozdiel medzi rôznymi podnikmi zúčastnenými na porušení a rozdelila ich do dvoch kategórií na základe obratu, ktorý dosiahli v segmente ochranných známok distribútora.

65 Potom treba pripomenúť (pozri bod 49 vyššie), že ani obraty dosiahnuté každým dotknutým podnikom v tomto segmente, tak ako boli vyčíslené Komisiou, a ani rozdelenie podnikov na dve kategórie, ktoré Komisia vykonala na základe uvedených obratov, nie sú spochybňované.

66 Pokiaľ ide o tvrdenie, že okolnosť, že Interbrew a Alken-Maes boli iniciátormi štyroch rokovaní o predajoch pod ochrannou známkou distribútora, protirečí záveru, podľa ktorého Interbrew a Alken-Maes majú menšiu dôležitosť v tomto segmente, treba uviesť, že Komisia zobrala do úvahy špecifickú úlohu iniciátorov, ktorú zohrali Interbrew a Alken-Maes v rámci kartelu týkajúceho sa piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora uplatnením priťažujúcej okolnosti voči každému z týchto dvoch podnikov, následkom čoho im bola zvýšená základná čiastka ich pokuty o 30 % (pozri bod 22 vyššie).

67 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého zohľadnenie segmentu piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora na účely posúdenia jeho skutočnej schopnosti spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom, nedovoľuje napriek tomu abstrahovať od ekonomickej kapacity Interbrew a Alken-Maes na celkovom trhu s pivom, treba poznamenať, že Komisia uviedla v odôvodnení č. 343 napadnutého rozhodnutia zohľadnenie, z dôvodu potreby zabezpečenia odradzujúceho účinku pokút, skutočnosti, že Interbrew a Alken-Maes sú na rozdiel od žalobcu a Martens medzinárodnými podnikmi, či

patriacimi do medzinárodnej skupiny, a majú tak ľahší prístup k znalostiam a právno-ekonomickej infraštruktúre, čo im umožňuje lepšie posúdiť protiprávny charakter ich správania a následky, ktoré z toho vyplývajú z hľadiska práva hospodárskej súťaže. Z tohto dôvodu zdvojnásobením a päťnásobením osobitných základných čiastok určených pre Alken-Maes a pre Interbrew teda Komisia zohľadnila väčšiu ekonomickú kapacitu Alken-Maes a Interbrew vo všeobecnej rovine.

68 Z toho vyplýva, že druhá časť žalobného dôvodu musí byť zamietnutá, ako aj prvý žalobný dôvod ako celok.

O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia jednak usmernení v súvislosti s nesprávnym posúdením úlohy, ktorú žalobca zohral v rámci kartelu, a jednak povinnosti odôvodnenia

Tvrdenia účastníkov konania

69 Odvolávajúc sa na judikatúru Súdneho dvora (rozsudok z 10. decembra 1985, Stichting Sigarettenindustrie a i./Komisia, 240/82 až 242/82, 261/82, 262/82, 268/82 a 269/82, Zb. s. 3831, bod 100) žalobca tvrdí, že Komisia nesprávne uplatnila usmernenia a nesplnila si povinnosť odôvodnenia, ktorá jej prislúcha, tým, že mu nepriznala poľahčujúcu okolnosť uvedenú v bode 3 prvej zarážke usmernení, a to za „výlučne pasívnu úlohu pri porušení pravidiel, alebo za úlohu ‚nasledovania môjho vodcu'", keďže zohral mimoriadne pasívnu úlohu, alebo v každom prípade nepopierateľne menej aktívnu než úloha, akú zohrali tri ostatné podniky, ktoré sa zúčastnili štyroch predmetných rokovaní.

70 Žalobca, ktorý bol Súdom prvého stupňa na pojednávaní vyzvaný, aby upresnil svoje tvrdenie, uviedol, že okrem striktného dovolávania sa poľahčujúcej okolnosti za „výlučne pasívnu úlohu pri porušení pravidiel, alebo za úlohu ‚nasledovania môjho vodcu'", ešte viac sa dovoláva uznania poľahčujúcej okolnosti z dôvodu jeho menej aktívnej úlohy v rámci kartelu, než akú mali traja ostatní zúčastnení. Táto menej aktívna úloha sa zdôvodňuje nepôsobením žalobcu na holandskom trhu s pivom predávaným pod obchodnou značkou distribútora, čoho sa týkali dve posledné rokovania kartelu.

71 Aj keď žalobca nepopiera, že sa zúčastnil štyroch rokovaní, z ktorých prvé dve sa konali v Belgicku a zvyšné dve v Holandsku, a ani že sa na nich vyjadroval k cenám a rozdeleniu odberateľov, i tak zdôrazňuje, že pasívnu povahu jeho úlohy, alebo v každom prípade menej aktívnu, preukazujú dve skutočnosti. Po prvé, že Interbrew a Alken-Maes boli iniciátormi týchto rokovaní. Po druhé, že žalobca nepôsobil na holandskom trhu a nemal tak záujem na dvoch rokovaniach konaných v Holandsku, ktoré zorganizoval Interbrew na žiadosť Martens.

72 Prítomnosť žalobcu na rokovaniach a jeho účasť na výmene informácií nemôže kvalifikovať jeho úlohu ako aktívnu, pretože skúmaná poľahčujúca okolnosť by tak mohla byť pozbavená akéhokoľvek zmyslu. Jeho údajne aktívna úloha v skutočnosti zodpovedá len účasti na karteli v pozícii nasledovateľa vodcu.

73 Komisia namieta tvrdenie žalobcu a uvádza, že menej aktívna úloha v rámci kartelu nemôže byť v každom prípade zohľadnená ako poľahčujúca okolnosť.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

74 V prvom rade, pokiaľ ide o výhradu týkajúcu sa nesprávneho charakteru záveru Komisie, podľa ktorého úloha, akú mal žalobca v rámci kartelu, nemôže založiť poľahčujúcu okolnosť, predovšetkým treba uviesť, že v bode 3 usmernení sa uvádza, že o znížení základnej čiastky ukladanej pokuty možno uvažovať v prípade podniku, pri ktorom existujú poľahčujúce okolnosti ako „výlučne pasívna úloha pri porušení pravidiel, alebo úloha ‚nasledovania môjho vodcu'" (prvá zarážka).

75 Treba rovnako pripomenúť, že podľa judikatúry na to, aby dotknutému podniku mohla byť priznaná poľahčujúca okolnosť za „výlučne pasívnu úlohu pri porušení pravidiel, alebo za úlohu ‚nasledovania môjho vodcu'", musí vykazovať „malú aktivitu" charakterizovanú absenciou aktívnej účasti pri vytváraní jedného alebo viacerých kartelov (rozsudok Cheil Jedang/Komisia, už citovaný v bode 44 vyššie, bod 167). Súd prvého stupňa rozhodol, že spomedzi skutočností, ktoré môžu preukázať pasívnu úlohu podniku v rámci kartelu, možno zobrať do úvahy najmä citeľne sporadickejší charakter zúčastňovania sa rokovaní v porovnaní s bežnými účastníkmi kartelu, jeho oneskorený vstup na trh, ktorý je predmetom porušenia, nezávisle na dĺžke jeho účasti na porušení, alebo aj existencia výslovných vyhlásení v tomto zmysle zo strany tretích podnikov, ktoré sa podieľali na porušení (rozsudok Cheil Jedang/Komisia, už citovaný v bode 44 vyššie, bod 168).

76 Ďalej treba uviesť, že v danom prípade Komisia v odôvodnení č. 349 napadnutého rozhodnutia uviedla, že „[žalobca] a Martens sa aktívne zúčastnili kartelu týkajúceho sa ochranných známok distribútora", že „títo dvaja pivovarníci sa v skutočnosti zúčastnili všetkých rokovaní, o ktorých mala Komisia vedomosť, a že žalobca okrem toho uznal výmenu informácií o pive predávanom pod ochrannou známkou distribútora v Belgicku s inými zúčastnenými pivovarníkmi a uzavretie dohôd o cenách a rozdelení odberateľov".

77 Žalobca teda nepopiera, že sa zúčastnil všetkých rokovaní v rámci kartelu, o ktorých má Komisia vedomosť, a vo svojej žalobe uznáva, že bol prítomný na všetkých štyroch predmetných rokovaniach, z ktorých prvé dve sa konali v Belgicku a zvyšné dve v Holandsku. Navyše žalobca nepopiera, že (pozri bod 71 vyššie), že ako aj ostatní traja pivovarníci, ktorých sa týka konanie, sa vyjadroval počas týchto rokovaní k cenám a rozdeleniu odberateľov.

78 Je teda opodstatnené vyvodiť záver, že zúčastnením sa všetkých rokovaní v súvislosti s kartelom a vymieňaním si informácií o cenách a rozdelení odberateľov počas týchto rokovaní, žalobca dosiahol stupeň aktívnej účasti na karteli, ktorý je zjavne nezlučiteľný so stupňom, aký si priznanie uvádzanej poľahčujúcej okolnosti vyžaduje.

79 Tento záver nemôže byť vyvrátený skutočnosťou, že Interbrew a Alken-Maes boli iniciátormi zorganizovania rokovaní týkajúcich sa piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora. Skutočnosť, že Komisia uplatňuje voči jednému účastníkovi kartelu až ako priťažujúcu okolnosť jeho obzvlášť aktívnu úlohu, ktorú dokladá jeho iniciatívnosť pri uzatváraní kartelu, totiž v žiadnom prípade neznamená, že by Komisia mala z tohto dôvodu uplatniť v prospech ostatných zúčastnených poľahčujúcu okolnosť za ich výlučne pasívnu úlohu pri porušení pravidiel, alebo za úlohu „nasledovania môjho vodcu". Osobitné vlastnosti správania jedného podniku nemôžu totiž určiť uplatnenie priťažujúcej alebo poľahčujúcej okolnosti pri inom podniku. Zohľadnenie takýchto okolností sa totiž viaže na individuálne správanie podniku a musí sa teda nevyhnutne zakladať na vlastnostiach jeho vlastného správania.

80 Menej aktívna úloha, akú žalobca tvrdí, že zohral v rámci kartelu, taktiež nemôže byť považovaná za poľahčujúcu okolnosť odlišnú od „výlučne pasívnej úlohy pri porušení pravidiel, alebo úlohy ‚nasledovania môjho vodcu'" výslovne uvedenej v usmerneniach. Ak aj totiž bolo dokázané, že správanie žalobcu bolo skutočne menej aktívne v porovnaní s ostatnými zúčastnenými, napríklad so zreteľom na jeho absenciu na holandskom trhu, takéto jednoduché odstupňovanie nemôže odôvodniť

zníženie pokuty. Takéto správanie dokazuje totiž len menšie zanietenie v rámci kartelu, avšak bez spochybnenia plnej účasti žalobcu na nej, čo potvrdzuje najmä jeho systematická účasť na rokovaniach, ktoré boli v rozpore s pravidlami hospodárskej súťaže, počas celého trvania porušenia a neexistencia okolností, ktoré by mohli preukázať zdržanlivosť z jeho strany v súvislosti s dosiahnutím cieľov kartelu.

81 Nemožno sa ani dovolávať skoršej rozhodovacej praxe Komisie. Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že Komisia má v rámci nariadenia č. 17 mieru voľnej úvahy pri stanovení výšky pokút, aby mohla usmerňovať správanie podnikov v zmysle dodržiavania pravidiel hospodárskej súťaže (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. apríla 1995, Martinelli/Komisia, T-150/89, Zb. s. II-1165, bod 59; z 11. decembra 1996, Van Megen Sports/Komisia, T-49/95, Zb. s. II-1799, bod 53, a z 21. októbra 1997, Deutsche Bahn/Komisia, T-229/94, Zb. s. II-1689, bod 127). Skutočnosť, že Komisia v minulosti uplatňovala pokuty v určitej výške za určitý typ porušení, nemôže preto Komisiu zbaviť možnosti zvýšiť túto úroveň v medziach stanovených nariadením č. 17, pokiaľ je to nevyhnutné na zabezpečenie uskutočňovania politiky Spoločenstva pre hospodársku súťaž (rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, Musique diffusion française a i./Komisia, 100/80 až 103/80, Zb. s. 1825, bod 109; rozsudky Súdu prvého stupňa z 10. marca 1992, Solvay/Komisia, T-12/89, Zb. s. II-907, bod 309, a zo 14. mája 1998, Europa Carton/Komisia, T-304/94, Zb. s. II-869, bod 89). Účinné uplatňovanie pravidiel Spoločenstva pre hospodársku súťaž naopak vyžaduje, aby Komisia mohla kedykoľvek prispôsobiť výšku pokút potrebám tejto politiky (rozsudok Musique diffusion française a i./Komisia, už citovaný, bod 109; rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, LR AF 1998/Komisia, T-23/99, Zb. s. II-1705, bod 237).

82 V druhom rade, pokiaľ ide o výhradu týkajúcu sa porušenia povinnosti odôvodnenia, predovšetkým treba poukázať na judikatúru citovanú v bodoch 45 a 46 vyššie, a následne určiť, že Komisia pri odmietnutí uznania poľahčujúcej okolnosti, ktorej sa žalobca dovolával, uviedla v napadnutom rozhodnutí (pozri body 76 a 77 vyššie) posudzované skutočnosti, ktoré ju viedli k tomu, že neuznala žalobcovi poľahčujúcu okolnosť z titulu výlučne pasívnej úlohy pri porušení pravidiel, alebo úlohy „nasledovania môjho vodcu". V tomto bode sa preto nedopustila žiadneho porušenia povinnosti odôvodnenia, ktorá jej prislúcha.

83 Je teda opodstatnené vyvodiť záver, že Komisia plným právom a s dostatočným odôvodnením zamietla uznanie predmetnej poľahčujúcej okolnosti Druhý žalobný dôvod musí byť preto zamietnutý.

O treťom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia oznámenia o spolupráci, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania

84 Tretí žalobný dôvod sa delí na dve časti. V prvej žalobca uvádza porušenie oznámenia o spolupráci a zásady rovnosti zaobchádzania vyplývajúce z priaznivejšieho prístupu Komisie voči Interbrew. V druhej časti žalobca uvádza porušenie oznámenia o spolupráci a zásady rovnosti zaobchádzania vyplývajúce z totožného zaobchádzania so žalobcom na jednej strane a s Martens a Alken Maes na strane druhej.

O prvej časti týkajúcej sa porušenia oznámenia o spolupráci a zásady rovnosti zaobchádzania vyplývajúce z priaznivejšieho prístupu Komisie voči Interbrew

— Tvrdenia účastníkov konania

85 Žalobca tvrdí, že jeho spolupráca pri preukazovaní existencie kartelu týkajúceho sa piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora musí byť považovaná za porovnateľnú so spoluprácou Interbrew a tým, že žalobcovi bolo priznané len 10 % zníženie výšky pokuty z dôvodu spolupráce, kým Interbrew bolo priznané 50 % zníženie, Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania.

86 Na jednej strane, zo spisu a z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že 14. januára 2000 a 2. februára 2000, pred oznámením námietok Interbrew predložil Komisii vyhlásenia odhaľujúce existenciu rokovaní o karteli v súvislosti s pivom predávaným pod ochrannou známkou distribútora a týkajúcom sa úrovne cien a rozdelenia odberateľov. Komisia zastávala názor, že trvalá a úplná spolupráca zo strany Interbrew bez popierania vecnej správnosti skutkových zistení odôvodňuje 50 % zníženie výšky jeho pokuty.

87 Na druhej strane, žalobca 5. apríla 2000 v odpovedi na žiadosť o poskytnutie informácií z 22. marca 2000, teda bez toho, aby vedel o vyhláseniach Interbrew a pred oznámením námietok, priznal, že hladina cien predaja pod ochrannou známkou distribútora v Belgicku bola predmetom diskusií v priebehu štyroch stretnutí. Žalobca okrem toho priznal, že došlo k výmene informácií týkajúcich sa odberateľov a objemov. Takže žalobca vo svojej odpovedi na žiadosť o poskytnutie informácií potvrdil, ako Interbrew, existenciu zosúladeného postupu a výmenu informácií týkajúcich sa predajov pod ochrannou známkou distribútora v Belgicku.

88 Na pojednávaní žalobca v odpovedi na otázky Súdu prvého stupňa v tomto ohľade tvrdil, odvolávajúc sa na rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. apríla 2004, Tokai Carbon a i./Komisia (T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Zb. s. II-1181, body 407 až 410), že na rozdiel od tvrdenia Komisie poskytol 5. apríla 2000 vo svojej odpovedi na žiadosť o poskytnutie informácií z 22. marca 2000 informácie, ktoré presahovali rámec predkladacej povinnosti podľa článku 11 nariadenia č. 17. Keďže odpovedal na žiadosť o poskytnutie informácií, je opodstatnené považovať to za spoluprácu, ktorú mala Komisia zohľadniť v oznámení o spolupráci.

89 Žalobca tvrdí, že tým, že Martens popieral existenciu kartelu o cenách a odberateľoch a tým, že Alken-Maes sa obmedzil na nepopieranie vecnej správnosti skutkových zistení uvádzaných v oznámení o námietkach, jedine informácie, ktoré

poskytol on umožnili potvrdiť informácie poskytnuté zo strany Interbrew a určiť porušenie článku 81 ES.

90 Vyhlásenia žalobcu potvrdzujúce vyhlásenia Interbrew boli kľúčovými pre preukázanie porušenia a mali rovnako rozhodujúci charakter ako vyhlásenia Interbrew. V každom prípade skutočnosť, že Interbrew odhalil existenciu porušenia nemôže odôvodniť len pre neho samotného tak výrazne rozdielne zaobchádzanie, k akému došlo zo stany Komisie.

91 V písomných pripomienkach k dokumentom predloženým Komisiou na žiadosť Súdu prvého stupňa počas pojednávania žalobca dodáva, že z týchto dokumentov vyplýva, že sa nachádzal v úplne analogickom postavení ako Interbrew. Obidva podniky totiž odpovedali na žiadosti o poskytnutie informácií podľa článku 11 nariadenia č. 17 z 11. novembra 1999 a 22. marca 2000, ktoré mali rovnaký predmet, pretože stretnutia týkajúce sa predaja piva pod ochrannou známkou distribútora, ktoré boli predmetom žiadosti o poskytnutie informácií z 22. marca 2000 zaslanej žalobcovi, boli takisto predmetom žiadosti o poskytnutie informácií z 11. novembra 1999 zaslanej Interbrew. Žalobca a Interbrew teda poskytli za rovnakých okolností analogické informácie týkajúce sa rovnakého porušenia, takže ich spolupráca bola rovnaká.

92 Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. decembra 2001, Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni/Komisia (T-45/98 a T-47/98, Zb. s. II-3757, body 235 až 249), podľa ktorého samotná okolnosť, že jeden podnik uznal vytýkané skutočnosti skôr ako iný podnik, nemôže predstavovať objektívny dôvod pre priznanie odlišného zaobchádzanie s takýmto podnikom, keďže posudzovanie miery spolupráce poskytnutej podnikmi nemôže závisieť od čisto náhodných faktorov ako je poradie, v ktorom sú dopytované Komisiou. Skutočnosť, že Interbrew prvý odhalil existenciu kartelu v odpovedi na žiadosť o poskytnutie informácií, nemôže byť objektívnym dôvodom pre iné zaobchádzanie so žalobcom ako s Interbrew.

93 Žalobca dodáva, že dokumenty predložené Komisiou potvrdzujú, že Komisia neprávom tvrdí, že Interbrew dobrovoľne poskytol informácie o karteli týkajúcom sa piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora. Tieto informácie totiž spadali do rámca žiadosti Komisie o poskytnutie informácií z 11. novembra 1999. Miera spolupráce Interbrew a miera spolupráce žalobcu sú tým viac porovnateľné.

94 Komisia tvrdí, že miera spolupráce žalobcu je neporovnateľná s mierou spolupráce Interbrew a teda že nedošlo k žiadnemu porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania.

95 Interbrew totiž sám od seba poskytol 14. januára 2000 informácie, ktoré dvakrát doplnil 2. a 8. februára 2000, o karteli týkajúcom sa piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, o existencii ktorej vtedy Komisia nevedela. Interbrew bol prvý, ktorý poskytol informácie o tomto karteli, pričom tieto informácie boli okrem toho dostatočne použiteľné pre Komisiu ako dôkazy o predmetnom porušení pravidiel hospodárskej súťaže.

96 Žalobca poskytol informácie len v rámci odpovede na žiadosť o poskytnutie informácií, ktorá mu bola zaslaná 22. marca 2000. Poskytnuté informácie, nech už sú akokoľvek užitočné, nepresahovali rámec odpovede na žiadosť o poskytnutie informácií a neboli nevyhnutné na určenie porušenia, keďže to už bolo preukázané na základe informácií, ktoré dobrovoľne poskytol Interbrew. Skutočnosť, že Komisia tieto informácie uviedla v napadnutom rozhodnutí inak v žiadnom prípade neznamená, že ide o dôkazy, ktoré sú nevyhnutné na určenie porušenia a presahujúce rámec odpovede na žiadosť o poskytnutie informácií.

97 Vo svojich písomných pripomienkach z 10. mája 2005 týkajúcich sa písomných pripomienok žalobcu zo 14. marca 2005 v súvislosti s dokumentmi predloženými

Komisiou v nadväznosti na žiadosť Súdu prvého stupňa vznesenú na pojednávaní, Komisia výslovne popiera správnosť dovolávania sa žalobcu na rozsudok Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni/Komisia, už citovaný v bode 92 vyššie. Žalobca totiž prehliada zásadné uvažovanie uvedené v citovanom rozsudku, a to, že porušenie zásady rovnosti zaobchádzania môže byť určené len ak dotknuté podniky poskytli rovnaké informácie za analogických okolností a v rovnakom štádiu správneho konania.

98 Z napadnutého rozhodnutia, ako aj z dokumentov predložených Komisiou teda vyplýva, že Interbrew a žalobca sa evidentne nenachádzali v obdobnej situácii a že neposkytli rovnaké informácie, a ani že nespolupracovali s Komisiou rovnakým spôsobom.

99 Žiadosť o poskytnutie informácií z 11. novembra 1999 sa žiadnym spôsobom netýkala kartelu v súvislosti s pivom predávaným pod ochrannou známkou distribútora, o ktorom by Komisia v tom čase už nevedela. Interbrew teda z vlastnej iniciatívy informoval Komisiu o existencii tohto kartelu, čo viedlo Komisiu k požiadaniu Interbrew o doplňujúce informácie v tejto veci. Interbrew teda veľmi aktívne spolupracoval s Komisiou. Spontánne oznámenie jeho účasti na karteli týkajúcom sa piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora to len dokladá a musí byť zohľadnené.

100 Nemožno teda tvrdiť, že otázky položené 11. novembra 1999 Interbrew a 22. marca 2000 žalobcovi boli položené za podobných okolností, v rovnakom štádiu správneho konania a že odpovede na ne obsahovali zhodné informácie. Najmä Interbrew poskytol veľmi celistvé informácie o karteli týkajúcom sa piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora, zatiaľ čo žalobca najprv odpovedal listom z 5. apríla 2000, že nič nevie o porušení pravidiel hospodárskej súťaže a že rokovania sa týkali legálnych otázok, než napokon priznal skutočný obsah týchto rokovaní.

101 Komisia uzatvára, že bez úplnej spolupráce Interbrew by žalobcovi vôbec neposlala žiadosť o poskytnutie informácií a že kartel týkajúci sa piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora by nebol odhalený. Šetrenia vykonávané v Belgicku vo veci kartelu Interbrew/Alken-Maes totiž neumožňovali objavenie dokumentov týkajúcich sa tohto kartelu.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

102 Na úvod treba pripomenúť, že Komisia vo svojom oznámení o spolupráci stanovila podmienky, za ktorých môžu byť podniky, ktoré s ňou spolupracovali v priebehu jej preskúmania kartelu oslobodené od uloženia pokuty, alebo za ktorých im môže byť znížená pokuta, ktorú by inak museli zaplatiť (bod A 3 oznámenia o spolupráci).

103 Pokiaľ ide o uplatnenie oznámenia o spolupráci v prípade žalobcu, je nepochybné, že jeho správanie musí byť zohľadnené podľa bodu D uvedeného oznámenia nazvaného „Výrazné zníženie výšky pokuty".

104 Na jednej strane treba pripomenúť, že podľa judikatúry je zníženie pokuty z dôvodu spolupráce pri správnom konaní odôvodnené, len ak správanie predmetného podniku umožnilo Komisii ľahšie určiť existenciu porušenia a prípadne ho aj ukončiť (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, SCA Holding/Komisia, T-327/94, Zb. s. II-1373, bod 156, a Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni/Komisia, už citovaný v bode 92 vyššie, bod 270).

105 Na druhej strane podľa článku 11 ods. 1 nariadenia č. 17 Komisia môže najmä pri výkone svojich povinností na základe článku 85 ES a ustanovení prijatými na základe článku 83 ES získať všetky nevyhnutné informácie od podnikov a združení podnikov, ktoré sú povinné podľa odseku 4 uvedeného článku poskytnúť požadované informácie. Ak podnik alebo združenie podnikov neposkytne požadované informácie v lehote stanovenej Komisiou alebo poskytne neúplné informácie, Komisia si ich môže podľa článku 11 ods. 5 nariadenia č. 17 vyžiadať formou rozhodnutia, pričom podnik alebo združenie podnikov sa v prípade pretrvávajúceho odmietania poskytnutia informácií vystavuje riziku uloženia pokuty alebo periodických penalizačných platieb.

106 Spolupráca podniku pri preskúmaní tak nedáva právo na žiadne zníženie pokuty, ak táto spolupráca neprekročila rámec povinností, ktoré mu vyplývajú z článku 11 ods. 4 a 5 nariadenia č. 17 (rozsudok Solvay/Komisia, už citovaný v bode 81 vyššie, body 341 a 342). Naproti tomu v prípade, keď podnik poskytne v odpovedi na žiadosť o poskytnutie informácií podľa článku 11 informácie, ktoré výrazne prekračujú rámec informácií, ktoré môže Komisia požadovať, danému podniku môže byť znížená pokuta (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. mája 1998, Cascades/Komisia, T-308/94, Zb. s. II-925, bod 262).

107 V tejto súvislosti, ak Komisia v žiadosti o poskytnutie informácií podľa článku 11 nariadenia č. 17 žiada podnik okrem čisto faktických otázok a žiadostí o predloženie existujúcich dokumentov aj o opísanie účelu a priebehu niekoľkých rokovaní, ktorých sa zúčastnil, ako výsledkov alebo záverov takýchto rokovaní, pričom je jasné, že Komisia má podozrenie, že účelom uvedených rokovaní bolo obmedzenie hospodárskej súťaže, môže takáto žiadosť nútiť dopytovaný podnik k priznaniu účasti na porušovaní pravidiel Spoločenstva pre hospodársku súťaž, takže uvedený podnik nie je povinný odpovedať na takýto druh otázok. V takomto prípade

skutočnosť, že podnik predsa len poskytne informácie v tomto ohľade, musí byť považovaná za spontánnu spoluprácu podniku, ktorá môže odôvodniť zníženie pokuty podľa oznámenia o spolupráci.

108 Taktiež treba uviesť, že v rámci posudzovania spolupráce poskytnutej zo strany podnikov Komisia nemôže prehliadať zásadu rovnosti zaobchádzania, ktorá je všeobecnou zásadou práva Spoločenstva a ktorá je podľa ustálenej judikatúry porušená, len ak sa s porovnateľnými situáciami zaobchádza rozdielne alebo ak sa s rozdielnymi situáciami zaobchádza rovnako, pokiaľ nie je také zaobchádzanie objektívne odôvodnené (rozsudok Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni/Komisia, už citovaný v bode 92 vyššie, bod 237, a tam citovaná judikatúra).

109 V tejto súvislosti je stanovené, že rozdiel v zaobchádzaní s predmetnými podnikmi musí vyplývať z neporovnateľnej miery spolupráce, najmä ak boli poskytnuté rôzne informácie alebo ak tieto informácie boli poskytnuté v rôznych štádiách správneho konania, alebo za okolností, ktoré nie sú podobné (pozri v tomto zmysle rozsudok Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni/Komisia, už citovaný v bode 92 vyššie, body 245 a 246).

110 V danom prípade z odôvodnení č. 360 a 361 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia priznala žalobcovi 10 % zníženie výšky pokuty z jediného dôvodu, že žalobca nepopieral vecnú správnosť skutkových zistení preukazujúcich zistené porušenie, na základe bodu D 2 druhej zarážky oznámenia o spolupráci. Komisia, pokiaľ ide o informácie, ktoré jej žalobca zaslal 5. apríla 2000 v rámci odpovede na jej žiadosť o poskytnutie informácií z 22. marca 2000, tieto považovala za spadajúce do povinnosti prislúchajúcej žalobcovi podľa článku 11 nariadenia č. 17, a že nech už mohli byť akokoľvek užitočné, tieto informácie neboli nevyhnutnými dôkazmi pre preukázanie existencie porušenia. Žalobca sa teda nemôže dovolávať rovnakého zníženia pokuty, aké bolo priznané Interbrew.

111 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, treba uviesť, že ten tvrdí, že informácie, ktoré poskytol Komisii vo svojej odpovedi z 5. apríla 2000 na žiadosť o poskytnutie informácií z 22. marca 2000, prekračujú rámec informácií, ktoré bol povinný poskytnúť na základe článku 11 nariadenia č. 17, a zároveň, že informácie, ktoré poskytol, boli kľúčové pre Komisiu na účely určenie porušenia.

112 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že aj keby informácie poskytnuté žalobcom boli rozhodujúcej povahy, akú im sám prikladá, poskytnutie týchto informácií môže odôvodniť zníženie výšky pokuty uloženej žalobcovi v súlade s judikatúrou už citovanou v bodoch 104 až 106 vyššie len v rozsahu, v akom tieto informácie presahujú rámec informácií, ktoré Komisia môže požadovať podľa článku 11 nariadenia č. 17.

113 Treba pritom skonštatovať, že informácie poskytnuté žalobcom v jeho liste z 5. apríla 2000 nepresahovali rámec informácií, ktoré bol povinný poskytnúť podľa článku 11 nariadenia č. 17. Žalobca sa totiž v podstate obmedzil na faktické zodpovedanie otázok položených v žiadosti o poskytnutie informácií pokiaľ ide o čas konania a totožnosť účastníkov štyroch rokovaní a ich predmet.

114 Ak by sa aj časti listu z 5. apríla 2001, podľa ktorých jednak „došlo k výmene informácií, pokiaľ ide o odberateľov, obchodnú úpravu a objemy", a jednak sa závery týchto rokovaní týkali „prijatia prísnejšieho postoja, pokiaľ ide o ceny", mohli vykladať ako uznanie protiprávnych skutkových okolností prekračujúce rámec informácií, ktorých poskytnutie môže Komisia požadovať na základe článku 11 nariadenia č. 17, takýto predpoklad musí byť v každom prípade vylúčený so zreteľom na inú časť odpovede žalobcu, v ktorej sa uvádza: „Výslovne však potvrdzujeme, že tieto rokovania nevyústili do kartelu týkajúceho sa cien a rozdelenia odberateľov."

Vo svetle takéhoto popierania sa nemožno domnievať, že skutočnosť, že určité časti odpovede žalobcu naznačujú existenciu výmeny informácií a zámer účastníkov rokovaní prijať pevnejší postoj, pokiaľ ide o ceny, Komisii umožnila ľahšie určiť existenciu porušenia.

115 Je teda opodstatnené vyvodiť záver, že žalobca vo svojej odpovedi z 5. apríla 2000 na žiadosť o poskytnutie informácií z 22. marca 2000 neposkytol Komisii informácie presahujúce rámec informácií, ktoré bol povinný poskytnúť na základe článku 11 nariadenia č. 17, a teda že z tohto dôvodu v súlade s judikatúrou už citovanou v bode 106 vyššie mu nie je možné znížiť výšku pokuty, ktorá mu bola uložená.

116 Preto treba považovať za irelevantné tvrdenie žalobcu, podľa ktorého údajne priaznivejšie zaobchádzanie s Interbrew z dôvodu, že ten poskytol Komisii informácie, ktoré nebol povinný poskytnúť, predstavuje nerovnosť zaobchádzania.

117 Prvá časť tretieho žalobného dôvodu musí byť preto zamietnutá.

O druhej časti týkajúcej sa porušenia oznámenia o spolupráci a zásady rovnosti zaobchádzania spočívajúceho v porovnateľnom zaobchádzaní so žalobcom na jednej strane a s Martens na druhej strane

— Tvrdenia účastníkov konania

118 Žalobca sa domnieva, že existuje zásadný rozdiel medzi jeho mierou spolupráce, ktorú poskytol Komisii, a mierou spolupráce, akú preukázali Martens a v menšom

rozsahu Alken-Maes. Skutočnosť, že každému z týchto troch podnikov bolo priznané rovnaké 10 % zníženie pokuty, vyjadruje porušenie zásady rovnosti zaobchádzania.

119 Žalobca poskytol Komisii spoluprácu rozhodujúceho významu. Vo svojej odpovedi z 5. apríla 2000 na žiadosť Komisie o poskytnutie informácií tak žalobca prehlásil, že počas predmetných rokovaní bola prejednávaná otázka hladiny cien predaja pod ochrannou známkou distribútora a že došlo k výmene informácií o odberateľoch a objemoch. Žalobca okrem toho vo svojej odpovedi na oznámenie o námietkach potvrdil, že na rokovaniach bola prejednávaná cenová hladina. Tieto informácie, ktoré sa zhodujú s informáciami od Interbrew, pritom mali pre Komisiu rozhodujúci význam, keďže jej umožnili zistiť existenciu porušenia článku 81 ES. Žalobca napokon poukazuje na úplnú a trvalú spoluprácu v priebehu konania.

120 Zo spisu naproti tomu vyplýva, že Martens nijakým spôsobom vo svojej odpovedi zo 6. apríla 2000 na žiadosť Komisie o poskytnutie informácií z 22. marca 2000 podľa článku 11 nariadenia č. 17 neuviedol, že sa na týchto rokovaniach prejednávala otázka cenových hladín a rozdelenia odberateľov. Vo svojej odpovedi na oznámenie o námietkach Martens dokonca výslovne poprel uzatvorenie dohôd vo veci cien alebo rozdelenia trhu počas týchto rokovaní a naopak spochybnil pravdivosť vyhlásení Interbrew. Popieranie existencie porušenia zo strany Martens okrem toho potvrdzuje napadnuté rozhodnutie, keď Komisia uviedla, že Martens sa uspokojil v priebehu konania s tým, že spolupracoval spôsobom urýchľujúcim jeho priebeh.

121 Pokiaľ ide o Alken-Maes, odpoveď, ktorú poskytol 5. apríla 2000 na žiadosť Komisie o poskytnutie informácií z 22. marca 2000, neobsahuje výslovné potvrdenie existencie zosúladeného konania týkajúceho sa cenovej hladiny alebo rozdelenia odberateľov. V napadnutom rozhodnutí sa Komisia obmedzila na zmienku, že

Danone v mene Alken-Maes nepoprela, že počas rokovaní bola prejednávaná otázka cien a rozdelenia odberateľov.

122 Z porovnania miery spolupráce Martens a Alken-Maes s mierou spolupráce žalobcu teda jasne vyplýva, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že postavila žalobcu na jednu úroveň s týmito dvoma ďalšími podnikmi. V rozpore s tvrdením Komisie žalobca ďaleko prekročil rámec nepopierania skutkových zistení tým, že vo svojej odpovedi z 5. apríla 2000 na žiadosť o poskytnutie informácií predložil zásadné vyhlásenia o predmete a dosahu rokovaní týkajúcich sa kartelu v segmente piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora.

123 Po prvé, Komisia tvrdí, že hoci úroveň zníženia výšky pokút uložených žalobcovi a Martens je rovnaká, dôvody tohto zníženia sú rôzne. Zatiaľ čo žalobcovi bola pokuta znížená za nepopieranie vecnej správnosti skutkových zistení, pokuta Martens bola znížená na základe spolupráce počas konania. Pri žiadnom z týchto dvoch podnikov nedošlo ku kumulácii zníženia za nepopieranie vecnej správnosti skutkových zistení a zníženia za spoluprácu počas konania.

124 Keďže žalobca implicitne poukazuje na neodôvodnenú povahu zníženia výšky pokuty priznaného Martens, Komisia tvrdí, že podľa ustálenej judikatúry v oblasti pokút nemožno prijať tvrdenie, podľa ktorého by žalobcovi malo byť priznané neoprávnené zníženie na základe zásady rovnosti zaobchádzania. Žalobcovi teda môže byť priznané dodatočné zníženie len na základe rozsahu jeho vlastnej spolupráce. Keďže sa však žalobca uspokojil so splnením svojej povinnosti odpovedať na žiadosť o poskytnutie informácií, ktorá mu bola adresovaná na základe článku 11 nariadenia č. 17, bez presiahnutia rámca toho, čo bol povinný oznámiť, rozsah jeho spolupráce neprekročil nepopieranie vecnej správnosti skutkových zistení, čo Komisia zobrala do úvahy.

125 Po druhé, pokiaľ ide o postavenie žalobcu a Alken-Maes, Komisia zdôrazňuje, že sú podobné, keďže sa obmedzili na nepopieranie vecnej správnosti predmetných skutkových zistení. Je preto logické, že sa s nimi rovnako zaobchádzalo.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

126 Keďže prvá časť tretieho žalobného dôvodu bola zamietnutá, žalobcovi bolo správne priznané 10 % zníženie jeho pokuty z jediného dôvodu, ktorým bolo nepopieranie vecnej správnosti predmetných skutkových zistení.

127 Tvrdenie, podľa ktorého bolo 10 % zníženie pokuty Martens zo strany Komisie porušením zásady rovnosti zaobchádzania v neprospech žalobcu v tom, že Martens, ktorý neuznal skutkové zistenia, nemal mať prospech z takéhoto zníženia, musí byť teda považované za irelevantné.

128 Žalobca sa okrem toho nachádza v úplne porovnateľnej situácii ako Alken-Maes, ktorému bolo na základe bodu D 2 druhej zarážky oznámenia o spolupráci takisto priznané 10 % zníženie pokuty za nepopieranie vecnej správnosti skutkových zistení. Nemožno teda preukázať žiadne porušenie zásady rovnosti zaobchádzania so žalobcom a s Alken-Maes.

129 Z toho vyplýva, že druhá časť žalobného dôvodu musí byť zamietnutá, a teda aj celý tento žalobný dôvod.

130 Za týchto okolností musí byť táto žaloba zamietnutá v celom rozsahu.

O trovách

131 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

Vilaras Martins Ribeiro Jürimäe

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 6. decembra 2005.

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

M. Vilaras

Obsah

Právny rámec ..... II - 5266

Skutkové okolnosti ..... II - 5269

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 5276

Právny stav ..... II - 5278

O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia povinnosti odôvodnenia, ako aj článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a usmernení so zreteľom na nesprávne posúdenie skutočnej schopnosti žalobcu spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom ..... II - 5278

O prvej časti týkajúcej sa porušenia povinnosti odôvodnenia na základe nedefinovania segmentu piva predávaného pod ochrannou známkou distribútora ako relevantného trhu ..... II - 5279

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5279

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 5280

O druhej časti týkajúcej sa porušenia článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a usmernení v súvislosti s nesprávnym posúdením skutočnej schopnosti žalobcu spôsobiť značnú škodu iným prevádzkovateľom, najmä spotrebiteľom ..... II - 5285

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5285

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 5286

O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia jednak usmernení v súvislosti s nesprávnym posúdením úlohy, ktorú žalobca zohral v rámci kartelu, a jednak povinnosti odôvodnenia ..... II - 5288

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5288

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 5290

O treťom žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia oznámenia o spolupráci, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania ..... II - 5293

O prvej časti týkajúcej sa porušenia oznámenia o spolupráci a zásady rovnosti zaobchádzania vyplývajúce z priaznivejšieho prístupu Komisie voči Interbrew . II - 5293

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5293

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 5298

O druhej časti týkajúcej sa porušenia oznámenia o spolupráci a zásady rovnosti zaobchádzania spočívajúceho v porovnateľnom zaobchádzaní so žalobcom na jednej strane a s Martens na druhej strane ..... II - 5302

— Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 5302

— Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 5305

O trovách ..... II - 5306